Artırma Davasında Görüş Azalmaz

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 2. Hukuk Dairesi	05.03.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/10921	2026/2546	TMK 323, TMK 324, TMK 183, HMK 370/2

ÖZET

Babanın açtığı kişisel ilişkinin artırılması davasında ilk derece mahkemesi davayı kabul ettiği hâlde boşanma kararındakinden daha az süreli yatısız görüşme kurmuştu. Yargıtay düzenlemeyi yetersiz bularak hükmü düzeltti; yatılı hafta sonu, bayram, yarıyıl ve Temmuz görüşmesi kurdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/kisisel-iliskinin-artirilmasi-davasi-yatili-gorusme-2026-2546/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2025/10921 E. , 2026/2546 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1639 E., 2025/1983 K.

DAVA TÜRÜ : Kişisel İlişkinin Yeniden Düzenlenmesi

İLK DERECE MAHKEMESİ : Gaziantep 9. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2024/934 E., 2025/328 K.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacı vekili tarafından kişisel ilişki süreleri yönünden; davalı vekili tarafından ise davanın kabulü, yargılama gideri ve vekalet ücreti yönünden temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

1.Davalı vekilinin temyiz itirazlarının incelenmesinde;

Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin tüm temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Davacı vekilinin temyiz itirazlarının incelenmesine gelince;

Davacı baba, ortak çocuk ile kurulan kişisel ilişkinin artırılması talebi ile eldeki davayı açmıştır. İlk Derece Mahkemesince kaldırma kararından sonra davanın kabulü ile baba ile ortak çocuk arasında her ayın 1. ve 3. hafta sonu Pazar günü yatısız kişisel ilişki kurulmasına karar verilmiştir. Tarafların istinaf talebi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince kurulan kişisel ilişki yönünden her zaman talep edilebileceği gerekçesi ile kişisel ilişki süresine yönelik istinaf taleplerinin esastan reddine karar verilmiş, ortak çocuğun eğitim ve sağlığı konusunda bilgi edinme ve ziyaret hakkı verilmesi, vekalet ücreti ve yargılama gideri yönünden davacı babanın istinaf talebi kabul edilerek bu konudan yeniden düzenleme yapılmıştır. Hüküm taraflarca temyiz edilmiştir.

Dosya kapsamından taraflar arasında görülen boşanma davasında ortak çocuğun velayeti anneye verilerek ve baba ile çocuk arasında ayda bir gün ve dini bayramlarda birer gün olmak üzere yatısız kişisel ilişki kurulmuştur. Eldeki davada, baba kişisel ilişkinin artırılması talebinde bulunmuştur. İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmesine rağmen her ayın 1. ve 3. hafta sonu Pazar günü saat 09.00 ile saat 17.00 arasında kişisel ilişki kurularak boşanma kararında kurulan kişisel ilişkiden daha az süreli kişisel ilişkiye hükmedilmiştir. Bölge Adliye Mahkemesince de bu hususta esastan ret kararı verilmiştir.

Kişisel ilişki düzenlenirken çocuğun yüksek yararı, yaşı ve anne ve babalık duygusunun tatmini ve infaz edilebilir nitelikte olması hususları birlikte değerlendirilerek çocuğun kişisel gelişimine en uygun düzenleme tercih edilmelidir.

Çocuk ile ana ve babası, düzenli kişisel ilişki elde etme ve bu ilişkiyi sürdürme hakkına sahiptir. Ana ve babası ayrı olan çocuğun ebeveynleriyle düzenli kişisel ilişki kurması ve bu ilişkiyi sürdürmesi çocuk için bir hak olduğu gibi, ana ve baba için de haktır. Kişisel ilişki sadece çocuğun yüksek yararı gerektirdiği takdirde kısıtlanabilir veya kaldırılabilir. Kişisel ilişkinin düzenlenmesinde çocuğun bedeni ve fikri gelişimi yanında ana ve/veya babalık duygularını tatmin de önemlidir. Çocuk ile babası arasında yeterli kişisel ilişki kurulamadığı taktirde güven duygusunun oluşamayacağı açıktır. Dosya kapsamı,baba ile çocuğun görüşmesini kısıtlayacak bir durumun ispat edilememiş olması ve çocuğun yaşı dikkate alındığında, ortak çocuk ile baba arasında kurulan kişisel ilişki babalık duygularını tatmine elverişli olmadığı gibi, çocuğun fikri ve sosyal gelişmesi için de yetersizdir. Mahkemece baba ile çocuk arasında daha uygun süreli kişisel ilişki tesisi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması uygun görülmemiş, kararın bozulmasını gerektirmiştir.

Ne var ki bu yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 370 inci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uyarınca kararın düzeltilerek onanması gerekir.

KARAR

Açıklanan sebeple;

1.Yukarıda (1) numaralı paragrafta belirtildiği üzere davalı vekilinin tüm temyiz itirazlarının reddine,

2.Yukarıda (2) numaralı paragrafta belirtildiği üzere davacı vekilinin kişisel ilişkinin süresine yönelik temyiz itirazının kabulü ile bu yöne ilişkin Bölge Adliye Mahkemesinin kişisel ilişkiye yönelik esastan ret kararının ortadan kaldırılmasına, İlk Derece Mahkemesi kararının hüküm fıkrasının (1) numaralı bendinde geçen “Her ayın 1. ve 3. hafta sonu Pazar günü saat 09.00 ile saat 17.00 arası” ibaresinin hükümden tamamen çıkarılmasına yerine "Velâyeti annede olan ortak çocuk ile baba arasında her ayın 1. ve 3. hafta sonu Cumartesi günü sabah saat 09.00'dan Pazar günü akşam saat 17.00'ye kadar, dini bayramların 2. günü sabah saat 09.00'dan 3. günü akşam saat 17.00'ye kadar, küçüğün eğitimi süresince yarıyıl tatilinin ilk haftası Cumartesi saat 10.00'dan ertesi hafta Cuma 17.00'ye kadar, her yıl Temmuz ayının 1. günü sabah saat 09.00'dan 30. günü akşam saat 17.00'ye kadar” cümlesinin eklenmesi suretiyle İlk Derece Mahkemesi kararının kişisel ilişkiye yönelik hükmünün DÜZELTİLEREK ONANMASINA, Bölge Adliye Mahkemesi kararının temyize konu diğer bölümlerinin yukarıda birinci bentte açıklandığı üzere ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz eden davalıya yükletilmesine,

Peşin alınan harcın istek halinde yatıran davacıya iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

05.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.